— förplikta motparten vid överklagandenämnden att, för det fall att denne deltar i förfarandet som intervenient, ersätta klagandens rättegångskostnader i samband med både förfarandet för överklagande vid EUIPO och talan vid tribunalen.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

— Åsidosättande av artikel 8.5 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 15 april 2016 – Metronia mot harmoniseringskontoret – EUIPO – Zitro IP (TRIPLE O NADA)

(Mål T-159/16)

(2016/C 211/75)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Metronia SA(Madrid, Spanien) (ombud: advokaten A. Vela Ballesteros)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket innehållande ordelementet ”TRIPLE O NADA” – Registreringsansökan nr 11 603 529

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 15 februari 2016 i ärende R 2605/2014-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— bifalla överklagandet av överklagandenämndens beslut av den 15 februari 2016 och bifalla ansökan om registrering som EU-varumärke, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 15 april 2016 – Centro Clinico e Diagnostico G.B. mot kommissionen

(Mål T-172/16)

(2016/C 211/76)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Centro Clinico e Diagnostico G.B. (Catania, Italien) (ombud: advokaten E. Castorina)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2016/195 slutligt C(2015) 5549 av den 14 augusti 2015, offentliggjort i *Europeiska unionens officiella tidning* den 18 februari 2016, i den del (artikel 4.5) det fastställs att ”Italien ska dessutom ställa in alla utestående betalningar av stöd under samtliga stödordningar som anges i artikel 1 med effekt från den dag beslutet antas” och, härutöver, i den mån beslutet leder till att sökandebolaget berövas möjligheten att återfå de belopp som inbetalats till Agenzia delle Entrate dello Stato italiano utöver schablonbeloppet på 10 % av sökandens skattemässiga situation (åren 1990-1992), i den mening som avses i artikel 9.17 i lag nr 289/2002; vilket är den bestämmelse som domstolarna grundar sig på i den italienska rättsordningen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

— Sökanden gör gällande att då Europeiska kommissionen slagit fast i det angripna beslutet att det är objektivt omöjligt att (med avseende på andra företag vars återbetalningsskyldighet begränsas till 10 % av beloppet) återkräva statliga stöd som anses som olagliga, kan det inte i rättsligt hänseende bestridas – med avseende på nämnda principer – att sökanden har rätt till återbetalning av de belopp som utbetalats för mycket i förhållande till vad som stadgas i lag nr 289/2002. En annan bedömning skulle leda till en icke godtagbar och allvarlig skillnad i behandling mellan sökanden och företagen i Catania-regionen som enligt det angripna beslutet nu undantas från skyldigheten att betala 90 procent av den icke erlagda skatten.

Det angripna beslutet från Europeiska kommissionen leder till och med till att alla de övriga företagen ges en konkurrensförmån till nackdel för sökanden som hänger samman med de skador som lidits på grund av en naturkatastrof som inträffade 10 år innan beslutet av den 14 augusti 2015 antogs. Enligt italiensk rätt är företag inte skyldiga att bevara sina administrativa handlingar och bokföringshandlingar längre än 10 år. Sökanden kommer därför inte att ha möjlighet att styrka på ett sätt som är förenligt med artikel 107 FEUF att man lidit skada. Detta strider uppenbart mot likhetsprincipen, principen om rätten till försvar, principen om berättigade förväntningar (artikel 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna) och principen om snedvridning av konkurrensen i en situation med likhet mellan aktörerna.

Överklagande ingett den 18 april 2016 – Wessel-Werk mot EUIPO – Wolf PVG (dammsugarmunstycken)

(Mål T-174/16)

(2016/C 211/77)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Tyskland) (ombud: advokat C. Becker)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 725932-004 (dammsugarmunstycken)